



Vloni mě osud zanesl na Bajkal ze strany Burjatska. Jsem hydrograf, pracovali jsme na řídce Burjatiji. Téměř nedotčená příroda, čistý vzduch, dobří prostí lidé – všechno přivádělo k nadšení. Ale nejvíc ze všeho mě překvapily osady „semejských“ (Staroobřadníci).

Nejdříve jsme nemohli pochopit, co to je. Potom nám vysvětlili, že to jsou Staroobřadníci. (křesťané, kteří nepřijali reformu papeže Nikona a stále se drží původních starých obřadů a své původní víry).

„Semejšť“ Staroobřadníci žijí v oddělených samostatných osadách, mají velice přísné obyčeje. Ženy chodí dodnes v dlouhých šatech až na zem, muži nosí „kosovorotky“ (ruská košile se zapínáním na straně nebo na rameni).

Jsou to velice spokojení a dobrosrdeční lidé, ale chovají se tak, že ještě jednou si k nim nevyrazíš. Jenom tak tlachat nebudou, ani jednou jsme takovou věc neviděli. Jsou to velice pracovití lidé, nikdy nesedí bez práce.

Zpočátku nás to namáhalo, potom jsme si zvykli. A později jsme si začali všimnout toho, že jsou všichni zdraví a krásní, dokonce i staříci. Naše práce probíhala jednou na území jejich osady, a abychom co možná nejméně vyrušovali obyvatele, dali nám na pomoc jednoho dědu, Vasilije Stěpanoviče. Pomáhal nám zaměřovat – přišlo to velice vhod i nám, i obyvatelům.

Za dva a půl měsíce práce jsme se s ním spřátelili, a děda nám porozprávěl a také ukázal mnoho zajímavého. Ovšem, o zdraví jsme také rozmlouvali.

Stěpanovič nejdou opakovat, že všechny nemoci jsou v hlavě. Jednou jsem se k němu připojil, potřeboval jsem, aby mi vysvětlil, co tím myslí. A on odpověděl takto: „Pojďte, vezmeme vás, pět mužských. A já podle „vůně“ vašich ponožek řeknu, co vy si myslíte!“
Nám se to zdálo zajímavé, a vtom nás Stěpanovič prostě ohromil.

Řekl, že když má člověk silně páchnoucí nohy, tak nejsilnějším jeho pocitem je přání, všechnu práci odložit na potom, udělat jí zítra nebo ještě později. A ještě řekl, že muži, zejména současní, jsou

lenivější než baby, a proto jim nohy páchnou silněji. A dodal, že není třeba mu něco vysvětlovat, a raději čestně sám sobě odpovědět, je-li to tak nebo ne.

A tak se ukazuje, že myšlenky mají vliv na člověka, a na nohy také!

Ještě děda řekl, že jestli staříkovi začínají páchnout nohy, znamená to, že se v organismu nahromadilo hodně nečistot a je třeba hladovět, nebo držet půl roku přísný půst.

Začali jsme se ptát Stěpanoviče, kolik že mu je let. On pořád odmítal, a potom řekl: „No kolik mi dáte - tolik i bude“ Začali jsme přemýšlet a rozhodli, že mu je tak 58-60 let.

Mnohem později jsme zjistili, že je mu 118 let a právě z toho důvodu byl vyčleněn, aby nám pomáhal!

Ukázalo se, že všichni Staroobřadníci - jsou lidé zdraví, k doktorům nechodí a léčí se sami.

Znají zvláštní masáž břicha a tu si každý sám sobě dělá. A když přijde nevolnost, tak člověk zkoumá společně se svými blízkými, jaká myšlenka nebo jaký pocit, skutek mohli zapříčinit chorobu. To jest, zkouší pochopit, co je v jeho životě nesprávně.

Potom začíná držet půst... a teprve potom pije nálevy z bylin, léčí se přírodními prostředky Staroobřadníci chápou, že příčiny všech nemocí má člověk v hlavě. Z tohoto důvodu odmítají poslouchat rádio, dívat se na televizi, vědí, že taková zařízení znečišťují hlavu a dělají člověka otrokem: kvůli těmto přístrojům člověk přestává samostatně myslet.

Za největší cennost pokládají vlastní život.

Celý systém života těchto „semejských“ mě donutil přehodnotit mnohé své pohledy na život. Oni se nikoho o nic neprosí, a žijí dobře, v dostatku. Každému člověku zde září obličej, vyjadřující důstojnost, ale ne pýchu. Tito lidé nikomu neublíží, nikoho neuráží, nikdo hrubě nenadává, neutahuje si z nikoho, není zlomyslný. Pracují všichni - od malých po velké.

Mají zvláštní úctu ke starým lidem, mladí neodmlouvají starším.

Velice si váží čistoty, přičemž čistota je ve všem, počínajíc oblečením, domovem, konče myšlenkami a pocity. Kéž byste viděli ty neobyčejně čisté domy s chrasticími závěsy na oknech a volány na postelích! Všechno se myje a oškrabuje dočista.

Všechna zvířata mají dobře ošetřovaná.

Oblečení je krásné, vyšívané různými vzory, které jsou pro lidi ochranou.

O nevěře muže nebo ženy se prostě nemluví, protože taková věc tam není a být nemůže. Lidé se řídí morálním zákonem, který nikde není psán, ale každý jej ctí a dodržuje. A za dodržování tohoto zákona obdrželi náhradou zdraví a dlouhověkost, a jakou!

Když jsem se vrátil do města, velice často jsem vzpomínal na Stěpanoviče. Bylo pro mě těžké sladit dohromady to, co říkal a současný život s jeho počítači, letadly, telefony, sputniky...

Z jedné strany je technický rozvoj dobrý, ale z druhé strany...

My jsme skutečně ztratili sebe sama, špatně se chápeme, odpovědnost za svůj život jsme přehodili na rodiče, lékaře, vládu...

Může být, že i proto nezůstalo v dnešní době silných a zdravých lidí.

A najednou opravdu vymíráme bez pochopení?

My jsme se domnívali, že jsme nejchytřejší ze všech, protože máme neobyčejně rozmanitou techniku.

A zjistilo se, že kvůli technice ztrácíme sami sebe.

~~~

Přeložila Mislava z Pojanu

Zdroj: [https://vk.com/wall1034198011\\_1100](https://vk.com/wall1034198011_1100)

**Sdílet**